

MAGYAR KURIR

Bétsből, Május' 5-dikén 1818.

Nagy Britannia.

Apr. 14-dikére viradó éjjel heves vetekedés volt a' parlamentum' alsó házában, melly éjfélig tartott. Minister Lord Castlereagh a' Régens Princznek egy jelentés által adta reá az alkalmatosságot, arról tudósítván a' Parlamentumot, hogy a' Királyi Princzek között kettő, úgy mint a' Clarenrei és Cambridgei Hertzegek megházasodni kívánnának, melyre nézve jóvallotta a' Minister, hogy ezen izenetnek megvizsgálását a' bevett rendtartások szerént haladék nélkül adják biztosság' eleibe, 's egyszersmind határozának megköszönő irást a' Princzhez. A' Princznek a' Parlamentumhoz küldött jelentése ezen szavakból áll: —

„A' Princz Régens, a' Király' nevében és részéről illendőnek tartja az alsó házat tudósítani, hogy a' Clarencei Princz ö K. Hertzegsége 's a' Sachsen-Meiningeni nem rég' meghalálozott Hertzegnek idősb leánya, így a' Princz Cambridge ö K. Hertzegsége 's a' Hassiai Fridrik Landgróf legifjabb leánya a' Választó Fejedelm' unoka huga között, házassági alkudozások folytattatnak. Azon szomorú halálos történet után, a' melly Régens Princz ö K. Hertzegségét 's a' nemzetet, Sárkota Princzaszszonynak az ö K. Hertzegsége egygyetlenegy gyermekének meghalálozása által érte, tökéletesen meggyőződött ö Kir. Hertzegsége affelől, hogy az alsó ház érezni fogja, melly fontos dolog legyen az Országra nézve, hogy testvérötsei között azoknak illendő háztartások-

ra, kik a' Korona' engedelmevel megházasodnak, gond legyen. Ö K. Hertzegsége olly sok bizonyosságát tapasztalta az alsó háznak a' Király' személye 's familiája eránt viseltető indulatjának, hogy legkisebb kétsége sinsen affelől, hogy ezen ház ö Kir. Hertzegségének segedellemmel lenni fog 's Kir. Hertzegségének módot szerez arra, hogy ezen fontos célzásról illendően gondoskodhassék. —“

„György R. P.

Azt, hogy ezen jelentésre megköszönő irást küldjön a' Princzhez, minden nehézség nélkül meghatározta a' Parlamentum, tsak Broug h a m kívánta az ellenkező résznek nevében, hogy a' megköszönő irásba ezen megjegyzést betegyék: A' Parlamentum ugyan egész készséggel viseltetik abban, hogy a' Koronát illy fontos célzásának elérésére segítse, úgy mindazonáltal, *hogy a' nép' terhes állapotjára tartozó tekintet legyen.* — Ezen megjegyzést mindazonáltal, de rendkívül heves vetekedés után, vissza vetette az alsó ház, 51 voksokból álló többséggel.

De sokkal hevesebb volt még 's nem is egészen a' Ministerek' kívánsága szerént ütött-ki a' Princz jelentésének második tárgya, az tudni illik, hogy mennyivel kellessék a' házasulandó Princzek' háztartási költségét nevelni. Ezen része felett a' jelentésnek 15-dikben éjjel voltak a' nagy vetekedések. Előre Minister L. Castlereagh tartott hosszú beszédet, melyet olly megjegyzésen végzett, hogy a'

Ministerium' akarata ugyan eleintén a' lett volna, hogy a' Princz *Clarence*' eddig volt háztartási jövedelmét 20,000, az ötseijét pedig, úgy mint a' Kenti, Cumberlandi és Cambridgei Hertzegekét, mindenikét *tizenkét tizenkét* ezer font Sterlingel neveljék: hanem az a' kedvettség, mellyel a' Parlamentum ezen dolognak előhíret fogadta, arra indította a' Ministereket, hogy még egyszer vizsgálják meg fundamentumosan, hogy legtulajdonibb értelem szerint mennyi lehet sen a' legkisebb summa, mellyel a' Princzek' háztartására való költséget elkerülhetetlenül nevelni kell, 's úgy találták, hogy a' feljebb említett summákat fél annyira szállítsák le, úgymint, hogy a' H. Clarence' jövedelme 10 ezer az ötseijé pedig hat-hat ezer font Sterlingekkel szaporittassanak. Ez a' jóvállás volt az, a' mi felett heves kibotsátkozással egész ójfélig disputált az Anglusok' törvényhozó háza. Végezetre a' Holme-Sümner tanátslása állott-meg, melly a' volt, hogy a' Clarencei Hertzegnek se adjanak többet, mint a' több Princzeknek, mellette 193, ellene 184 voksok voltak.

A' Ministerekkel ellenkező részen lévő újságlevelek azt hirtelték, hogy Minister Castlereagh ezen lármás ülésnek végén tudtára adta volna a' Parlamentumnak, hogy, ha így van a' dolog, eszerint a' Princz háztartási jövedelmének kevésége miatt nem fog tökéletességre menni a' Princz házassága, 's az a' végre elkezdődött alkudozások félbeszakadnak. A' Ministeri Kurir ellenben azt erőssíti, hogy igaz ezen házossági alkudozásnak félbeszakadása: egyszersmind nem kevésé oltsárolja ezen újságlevél a' Parlamentum' fősvénységét, hogy 4000 font Sterlingeknek meggazdálkodhatásáért magát így megalatsonyítani nem átalotta, 's azt mondja, hogy ennek csak a' részre hajló lélek az indító oka,

Hogy melyiknek lehetett igaza, a' Ministeri újságlevélnek é, vagy pedig a' Ministerekkel ellenkezőknek, megítélhetni a' későbbi tudósításokból, mellyek szerint L. Kastlereagh 16-dikban az alsó házba bemenvén, olly jelentést tett, hogy ő a' maga kötelességének tartotta lenni Princz Clarence ő Hertzességéhez menni 's őtet affelől, a' mit az alsó ház 15-dikben ő eránta voksolás által határozott vala, hogy tudniillik a' Ministerek által számára jóválltatott 10,000 font Sterlingekből 4000 fontok (40,000 forintok) elfognának vonattatni, tudósította — és hogy a' Princz úgy gondolkozván, hogy a' Parlamentumnak ezen határozása, néki mind betsületét mind állapotját érdeklene, eltökéllette magát, hogy a' Parlamentum' elejébe az itt következő nyilatkozatást terjesztesse: — „Ő Kir. Hertzessége úgy itél, hogy a' Parlamentum által számára tétetett pénzhatározás ő K. Hertzességétől költséges határozást kívánna, és hogy ő Királyi Hertzessége a' határozott summával az ezen háztartásra kívántató költséget el nem győzhetné, a' nélkül, hogy olly bajos környülállások kosszé ne essék, a' mellyek között való kimenekedésre magának semmi eszközei nem lennének: erre nézve jónak találta Lord Kastlereághnak hatalmat adni annak kinyilatkoztatására, hogy abban az esetben, ha a' Parlamentumnak határozása az ő Királyi Hertzességének adandó summára nézve megmaradna, ő K. Hertzessége azt el nem fogadni kéntelen lenne.

Azután a' Princz Cambridgeinek határoztatandó summának neveltetése rendeltetett ki voksolás által. Ezt 177 voksok 95 ellen 6000 font Sterlingre határoztak. Ugyan ennyire rendelték közönséges megegygyezéssel a' felesége' öszvegyési háztartására adandó költséget is. — Azután a' Cumberlandi Hertzegre nézve

tette Castlereagh ugyan azon jóvallást, hogy az ő háztartását 600 font Sterlingekkel jobbittsák: de ezt nem nyerhette meg a' Minister; ellene 143, mellett 136 voksok voltak: hanem a' feleségének rendelkeztek özvegységi háztartásra 6000 font Sterlingekeket.

A' következő napon a' Cumberlandi Hertzegnétől is vittek Lord Castle-reagh és Gower urak izenetet az alsó házhoz, melynek ez a' foglalata: — „A' Hertzegné eleinten bizontalankodott, hogy elfogadja-e a' számára határozott özvegységi penziót; mert attól tartott, hogy ha elfogadja azt, abból azt fogják itélni, hogy férjével a' Hertzeggel, kitől jövedelmének megnagyobbbittatása megtagadtatott, gondolkodása módjában nem egygyezik-meg: mindazonáltal és éppen csak férjének sürgető kérésére, elfogadta ennek ajánlását, de olly reménységgel, hogy soha se' fog arra az állapotra jutni, hogy annak hasznát venni kéntelenitessék.

Még tavaly említettük volt, hogy Thornton nevű nagy izmos 's gazdag Nemes ember *Aschford Maria* nevű szép leányt a' maga hálójába nem kerithetvén, éjjel a' mezőn megölte, mellyért őtet a' leány' testvére perbe czítálta, de a' dolog az alsó ítélőszék előtt, kétszeges volta miatt el nem igazittathatott, melyből a' lett, hogy a' Goliathoz hasonlító *Thornton* azt kívánta, hogy a' leány' testvére, ki igen kisdud gyenge legény, egy régi törvénynek tartása szerént, az ítélőszék' szálájában a' közönség előtt velle vijjon-meg. Ekkor azon ítélőszék előtt a' Királyi ítélőszék' elejébe apellálta volt *Aschford* a' dolgot: de ennél se' nyerhetett. Azt írják, hogy megnyerte *Thornton* azon kívánságát, hogy ha *Ashford* az elégtételnek kívánása mellett tovább is meg akar maradni, vijjon-meg *Thornton*nal.

Lengyel Ország.

Sándor ö Császári Királyi Felsége

Apr. 5 dikén fényes vendégséget adott a' Rendeknek a' Királyi kastélyban két testvéreinek Konstantinusnak és Mihálynak jelenléteben. A' Császár így köszöntö el a' poharat: *Éljenek a' Lengyel Képviselek!* — 8 dikkán a' Warschaueri örszeregnek 's egyéb oda érkezett Regementeknek mustratartásával töltötte idejét.

A' mostani Lengyelország' népe áll 2,795,000 emberekből, kik között 227,587 Sídók találtatnak.

Német Ország.

Mihály Nagy Hertzeg elment Warschautól *Berlinbe*, *Friderika* Prusziai Királyi Hertzegasszonynak az Anhalt-Dessauer Hertzeggel való lakadlmára, melynek fényes és vig pompáji 8 napokig tartottak.

A' Clarencei Anglus Kir. Hertzegnek *Adelheid* Meinungeni Hertzegasszonnnyal való özsze házosodását nem akadályoztatta meg, mint látszik, a' Parlamentum' fősvénykedése, minthogy azt olvassuk a' Németországi újságlevelekben hogy a' kézfogás 19-dikben a' Hertzegasszony udvarában kihirdettetett.

Svédia és Norvégia.

A' Király jelentést tétetett a' Norvégiai Rendek' gyűlésének, hogy nagyon kívánná, hogy az az esztendőnként való adó, mellyet eddig a' Londoni Lutheran Egyháznak, Norvégiában minden Egyházak fizettek, a' folyó esztendőnek végével megszűnnyék.

A' Király tudtára adatta a' Svédiai Rendeknek, hogy a' maga megkoronáztatását Május' elejére határozta, mellyre nézve reménli; hogy a' Rendek minden iparkodással 's egygyességgel azon fognak lenni, hogy addig az országot illető határozásaikat végre hajtják. Az ezen pompára Stockholmba rendeltetett fegyveres seregek már megindúitak szállásaikról. A' koronázási emlékezetpénzre illy mondást választott a' Király: *Az én jutalmam a' nép szeretete.* Ezt teszik-fel.

a' Svétziai régi rendtartás szerént, az ország tziemerére is, mint körülírást. A' mostanság meghalálozott XIII-dik Károly Király hasonló koronázási választott mondása e' volt: *A' nép' boldogsága az én leg főbb törvényem.* Az előtte valójé ez: *Az Isten és a' Nép.* Az az előtt valójé, ez: *A' Haza.*

Orosz Birodalom.

A' *Croustadt* kikötőhelyben öt *Linea* és három *Fregát* hajókat készített kivezéshez az Országlószék; mellyekkel még nem tudják hova van a' célzás.

A' Császár *Czernitseff* Generálist *Stockholmba* küldötte, hogy az Orosz Császári *Udvar'* nevében az új Királyi koronázáshoz szerentsét kívánnyon. — A' *Lengyel* Diétát ismét egy beszéddel fogja a' Császár berekeszteni, mint kinyitotta vala.

Frantzia Ország.

A' Rhodezi polgárok' perlekedése Albyban — (Folytatás). — Ebben a' perlekedésben *April. 14* dikén már a' *17*-dik ülés tartatott. Mi, hogy annál kevesebb helyet foglaljunk véle a' *Kurir*-ban ennekutánna nem jegyezzük-fel, hogy mellyik nap' 's mellyik ülésben fordult ez vagy amaz nevezetes dolog elő: hanem csak átaljában szemelgetjük-ki a' nevezetesebb környülállásokat, mind addig, míg ezen jeles emberekre az ítélet kimondatik: —

Ezen újabb ülésekben legnevezetesebb volt *Clemegdot* nevű *Adjutáns* tisztnak vallástétele, a' melly így következik: — „Tizen négy hónapok óta laktam *Rhodezben*; *Mansonnét* rég' esmertem látásból, de véle soha se' szolltam vala, egész addig, míg a' *Fueldes* megöletése után négy hónapok mulva, 's *Rhodez*ből *Bourgba* lett elutozásom előtt négy napokkal, tavaly *Jul. 25*-dikén, legelőször szolltam véle a' *theátrumon*. Az említett hónapnak *28*-dikán nálla lévén, ekképpen szolltam: A' városban azt be-

szélik, hogy azon este, mikor *Fueldes* meggyilkoltatott, egy aszszonyságnak vagy hajadonnak a' *Bankal'* házában való összejövetele rendeltetése lett volna valakivel. — *Mansonné* azt tudakozta töllem, hogy hát nevezik é névszerént azon aszszonyszemélyt? Én, így feleltem: Sokféleképpen gyanakodnak, sokakat meg is neveznek, kik között van, aszszonyom, maga is; de én az aszszonyra nézve nem így itélek, mert azt gondolom, hogy maga, ha valakivel találkozni kívánt volna, mint egészszen szabad személy, azt magához rendelte volna inkább, mint egy ilyen rossz hirben lévő házhoz, — „Oh, így felelt *Mansonné* nevetve, én ugyan ez a' személy nem vagyok; de tudom ki az. — Kértem őtet, hogy engedje hogy én is tudjam. Ő mutatta, hogy nem akarja megnevezni, de olly kevéssé mutatta, hogy könnyű volt észre venni, hogy kielégíteni kívánnya újságszomjuzásomat. Mondjam-meg, mondék néki, a' személy' neveinek első betüit. — *Keresztnevének* első betüje, úgy mond *C.* — Nevezze-meg már, kértem, a' vezetéke' első betüjét is. — *Famisiai* nevének első betüje, úgy mond *E.* — Ezen betük ugyan *Clarisse Enjulrannak* első betüji: de én akkor nem tudtam azt, hogy *Mansonnét* *Clarissának* hívják; ennek fellelte fel se' tettem volna felölle valami effélét: tehát hijába törtem a' fejemet, hogy kitalálhaszam, mellyet ő látván így segített-ki: — Na, látja az ur, *melly hibásan itélt, mikor azt gondolta, hogy én lehetek ez a' személy.* Ezek az ő tulajdon szavai voltak. Elbámulva így feleltem néki: De hogyan eshetett az aszszonyom, hogy illy rossz hírű házba rendelték egymást valakivel? Az aszszony egészszen a' maga tselekedetei' urának lenni látszik; semmitől nem tarthat azon házban, melyben lakik. Igazat beszél az ur; de akkor nem itt, hanem *Pálné-nál* laktam, ki olly érzékeny, hogy egy

férjfit nem csak látogatásképpen de más egyéb dologra nézve sem botosáthattam volna magamhoz. — Külömbkülömb kérdéseket tévén elejébe, kijött, hogy ő Mártz. 19 dikén estve, falurol, bizonyos dolognak eligazítása végett egy embert várván, Bankálnénál volt; ezen házban nagy lármát hallott, mint ha sokan veszekedtek volna egygyütt, melly után ötöt Bankalné a' konyha mellett lévő kabinet-be lökte 's annak ajtaját bezárta. Már tsak ez az erőszakos belökés is félelmet okozott néki, de a' melly nem soká irtozássá lett, midön eszébe vette, hogy nagy bünt akarnak elkövetni, kivált mikor azt hallotta, hogy azt is halállal fenyegetik, ki a' kabinetben van, a' honnét ugyan végezetre kibotsátották, életének elvesztése alatt megigértették véle, hogy arról a' mit látott és hallott, legkissebbet sem fog szollani; azután kivetették a' házból; sokáig meg nem nyugtathatta elméjét; félelmében 18 éjtzaka hálatta magával a' Pálné kis leányát; estvénként mikor haza ment a' szobának minden rejtekeit megvi'sgálta, hogy leselkedik-e ellene valaki; a' paplant az ágyban mindenkor az ábrázatjára vonta, úgy el volt ijedve a' gyilkosok' fenyegetődzése miatt, kiket szüntelen a' szemei előtt gondolt állani. — Én így szolltam: Mint-hogy az aszszony a' Bankal' házában volt, tudja kik a' gyilkosok. Reá esmert-e *Bastidére*? — Ő így felelt: Nem esmerhettem reá, mert soha se' láttam. — Hát *Jausionra*? — Ötet életemben kétszer vagy háromszor láttam, 's hajosan tudnám a' testvérétől megkülömböztetni. — Mondtam néki, hogy tsudálkozom, hogy így nem esmeri a' születése' helyebéli embereket. — Sokáig nem voltam itthon, így felelt ő. —

Már sok környülállásokról megfelejtkeztem, de a' jól jut eszembe, hogy a' Mansonné feleleteiben való különösség, az ő adakozó beszéde, némelley dolgoknak

elhalgatása, 's az ő félelmeskedése, mellyeket néki ezen két emberekről való kérdezősködésem okozott. engem belsőképpen meggyőztek affelől, hogy Bastide és Jausion Bankalnál voltak, és hogy ő (Mansonné) a' gyilkosokat mind esmeri, 's én éppen ezen meggyőződésből így folytattam beszédemet: Aszszonyom, azok a' dolgok, mellyeket az aszszony mond, azt mutatják, hogy egy ember, kit eddig tsak a' gyilkosságot követett napon a' Fueldes házában történt lopás' részesének tartottak lenni, a' főbb gyilkosoknak egygyike légyen. — Mellyik embert érti az úr? (kérdé Mansonné) — Jausiont; felelék én. — Ezen szókra egyszerre elfedte kezeivel ábrázatját az aszszony, és így szollott: Ne beszéljünk erről többet. — Én ezen szókat halgatással való vallástételnek lenni tartottam. — Kérdettem, hogy miért nem jelentette-be ezen dolgokat az aszszony; ez által nagy világosságot nyujthatna a' Biráknak, 's ez egy olly kötelesség, mellyet már rég megtenni kellett volna. — Itélje meg maga az úr, így felelt az aszszony, megtehettem-e én ezt? Ezek az emberek sokan vannak; sokan tartoznak hozzájuk; később nagy drágán fiztethetnék meg véllem gondolatlan tselekedetemet; egyéberánt a' Bastide és Pons hozzám lett jöveleik is akadályt tettek. — Én ugy itélek, mondek, hogy igaz, a' mit a' városban beszélnek; hogy Basside és Jausion nem tsak magok ketten az okozói ezen gyilkosságnak. — Igaz, mondá ő, hogy még két nagy Korifeust nem fogtak el, de én ezeket nem esmerem. — Ha az ítélet-tételkor megtudják, hogy az aszszony ezen dolgokat ily jól tudja, 's még is be nem jelentette, melly szemrehányásoknak fogja kitenni magát! Engem', felelt ő, tsak akkor fognak kérdőre vounni; mikor már egyéb nem leszsz mit tegyenek. —

„Én a' következett napon reggel néhány tisztekkel kávézván, ezek azt beszélték, hogy a' városiak közzül egy hajdon lett volna jelen a' Bankal' házában, kit nem szükség megneveznem. Én talám az igazság vagy egyéb ok miatt felindulván, nem tsak fennszóval hanem talám durvátskán is így szolltam: Ti, uraim, nem tudjatok mit beszéltetek; mert én jól tudom, ki ez a' személly; nékem tulajdon maga mondta. — A' kávézó társaságtól elválván *Ginési* úrral találkoztam, a' ki nagyon nyughatatlankodott, mint mondotta, azért, hogy ötöt tartják azon férjfiúnak, ki egy aszszonyszeméllyel a' Bankal' házában volt. Én *Ginési* urat megnyugtattam; megbeszélttem néki, a' mit már jól tudtam. Ő azt kérdekte, hogy feladom-é a' dolgot a' törvényszéknek? Ugy kellene, mondék én; de szolgálatbeli kötelességem parantsolja, hogy Bourgba vegyem útam a' Generálisomhoz. Késedelmezésem által kárt tehetnék magamnak (úgy is történt, mert a' miatt elvesztettem hivatalomat). —

Két óra múlva meghívást kaptam *Constans* urtól, az előre kérdezősködő politziai Birótól, hogy mennek hozzá. E' kikérdezett. Innét a' Prefektushoz hívtak, ennek is előbeszélttem minden körülállásomat; 30-dikban ismét elő hívtak. Ekkor hallottam, hogy *Mansonné* mindent eltagadott. Jelenttem, hogy véle szembeállítani kívánék, reménlvén, hogy jelenlétemben nem fogja tagadni beszédeit. Megsáltam magam; mert átaljában tagadott mindent. Onnét egyenesen a' Prefekturára mentem, 's megbeszélttem a' Prefektusnak, hogy melly nagy kedvetlenségeknek tett-ki a' *Mansonné*' dolga, 's hogy a' Fő Prokurátor *Meynier* úr melly durva szókra fakadott legyen ellenem. A' Prefektus semmit nem kételkedvén szavaimban, néhány versbéli kérdőre vonta *Mansonné*t, a' ki néki ismét úgy megvallott mindent, mint né-

kem beszélt volt, melyre nézve engem is magához hivatván, jelenlétemben is megvallott *Mansonné* mindent, a' mit nékem beszélt volt. —

„Kötelességemnek tartom itt uraságotok előtt mindent még egyszer elmondani, a' mit Rhodézben az ítélőszék' elejébe terjesztettem; 's a' minek azolta ezereféle magyarázatokat költöttek, mellyek közzül mindenik gyávább a' másiknál; illetlen beszédeket adtak a' számba, hogy *Mansonné*t ellenem felingerelhessék, 's ha én beszéltem volna fölül mind ezeket, vagy ha tsak magamviselete által okot adhattam volna is annak gondolására, hogy ezek az én beszédeim voltak, valósággal méltán is felindúlhatott volna ellenem; de azon egész idő alatt, míg a' *Fueldes*' dolga miatt Rhodézben tartózkodtam, sem az ítélőszék előtt sem egyéb beszélgetésközben nem szolltam valami olyant, a' mi a' *Mansonné* betsületét megsérthette volna: ellenben hiszem, sőt az egész *Aveyron* departament mondja, hogy lehetetlen lett volna a' törvényszék előtt illendőbbben beszélni, mint én beszéltem *Mansonné*ről. —

„Midőn a' Rhodézi törvényszék' Elölülőjét megkértem volna, hogy másodszor is kérdezzenek-ki, nem jóra magyarázták némellyek célzásomat. *Mansonné* az ítélőszék előtt mindent tagadván, rám nézve nagyon jó lett volna, hogy őrollam onnét való eltávozásom után ne kiáltozhasson úgy, mint rágalmozórol, tehát azért akartam némelly körülállásokrol még egyszer beszélni, 's az ítélőszéket ezek eránt meggyőzni, a' melly azonközben már meggyőződve volt, mint ezt nékem; igen betsületes kifejezésekkel tudtomra adta; melyre nézve én azt tovább nem is sürgettem. De mit is beszélhettem volna én egyebet *Mansonné*ről. Elfelejtette-é már a' közönség azt, hogy az én véle való esmeretségem tsak négy napig tartott. Minden megbánó

nyilatkozatások abból vették vala eredeti származásokat, a' miket ő nekem maga beszéllett vala; még ekkor nem tudta a' közönség, hogy ő ugyan azon dolgokat már másoknak, sőt tulajdon szülőinek is elbeszélte vala. De mások vagy mind halgattak, vagy pedig tsak utánam kezdettek beszélni. Nekem idegennek kelle az igazságnak kinyilatkoztatása végett magamat felaldoznom. De én ezt nem bánom hogy tselekedtem, 's ha kívántalna még egyszer megtenném, tsak azt tselekedtem, a' mit a' kötelesség, lelkesmérete, 's a' társaság java kívántak töllem. A' duellálásra való kihívások, mellyeket már vettem, 's a' mellyeket még vehetek, nem gyengithetik-meg az én vallástételeimet; megmaradnak ezek most és mind végig. Az egygyetlenegy, a' mit sajnállok, az, hogy bizonyos tekintetben az én vallástételeim hozták Mansonné aszszonyomat arra a' padra, a' hol néki ülni soha nem kellett volna, 's a' hol soha se is ült volna, ha olly egyenes és igaz beszédű lett volna, mint én.

*Clemandot*nak ezen hosszú beszédére nagy meglepődést nyilatkoztatott a' jelenlévő közönség.

Elölülő: Mansonné, hallá a' tanu-
nak vallástételeit; mit mond mind ezek-
re? — *Mansonné*: Én *Clemandot* úr-
nak soha semmi valóságos vallást nem
tettem. Igaz az, hogy az ő kérdései ál-
tal szorongattatván, sokszor nem tudtam
mit feleljek. Ha ő az én bizontalankodá-
somat megvallásnak lenni gondolta, hebe-
hurgyálkodott. Most a' betsület kénsze-
ríti őtet arra, hogy eleinteni nyilatkoz-
tatása mellett megmaradjon. — *Esquil-
lant* (a' Mansonné Prokuratora): A' ta-
nuinak mostani beszéde nem egészen

egygyez a' Rhodezivel. — *Clemandot*:
Esquillant úr hibázik. Az én kétszeri nyi-
latkozatásaim egészen egygyek, mert
én mindenkor igazságot mondtam. Hogy
némelly környülállást most elhalgattam,
tsak azért történt, hogy Mansonné ki-
méltem. — *Elölülő*: Azon szemé-
lyek, kiknek az úr ezen Mansonné-
től hallott dolgokat elbeszélte, azt mondják,
hogy azt is mondta az úr hogy Mansonné
mondta volna, hogy ha ő beszélni akarna,
egy tuzett tisztviselő emberek elveszte-
nék hivataljokat. — *Clemandot*: Nekem
Mansonné beszéllett ugyan némelly leté-
tetődéseket, mellyek, ha ő beszélné,
megtörténnének; de hogy számokat meg-
határozta volna, nem hiszem. — *Pinaud*:
Midőn Mansonné az urnak azon sze-
mélyekről beszéllett, kik még elfogat-
tatva nem voltak, megnevezte-é azokat,
kik a' Bankal' házában jelen voltak. —
Clemandot: Nem; de az által, hogy azt
mondotta, hogy még két személyek ott
voltak, azt nyilván kijelentette, hogy
Bastide és *Jausion* ott voltak. — *Pinaud*:
Mondotta-é az úrnak Mansonné, hogy
ötet Bankalné a' kabinétbe belökte. —
Clemandot: Igen. — *Mansonné*: Nem
Bankalné lökött engem' be a' kabinétbe,
hanem, mint gondolom, egy férjfiú; de
meghatározva nem mondhatom, hogy
ez a' lett volna, ki a' Citè piazára
kisért.

N á p o l y.

Aprilis' elején Nápolynak kellemetes
környékeit még sok helyeken hó borítot-
ta: de ez az ideji nagy termés eránt va-
ló reménséget tellyességgel meg nem
gyengítette. Az Országnak minden tar-
tományai legbőségesebb terméssel biztat-
ták a' mezei munkásokat.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: —
Máj. 1-ső napján 265 $\frac{1}{2}$ — 2-dikén 261 $\frac{3}{4}$ — 4-dikén 259 $\frac{1}{2}$ — *forintot.*
Arany. *Május'* 4-dikén; — *Császári*: 11 fl. 53 kr. —

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

A Pesti újságlevelekben Apr. 29-dikén ezeket írják.

Jó'sef Császári Fő Herczeg 's Nándor Ispány ö Fő Hertzegsége Átsig elkésérvén fő vendégeit onnan Átsán keresztül Apr. 23-dikán Budára szerentsésen vissza érkezett.

* * *

A' Nyiregyháza i Kalaposok Czéhé ezennel közönségessé téteti, hogy a' maga Privilegiumát kikapta légyen.

* * *

Erdélyből. Új Torda Városában Mártz. 15-dikén meghalt Tiszteletes és Tudós Gyöngyösi János Prédikátor Úr, kit hívei (halgatóji) úgy szerettek, mint a' Magyar világ bétülte. Ő (egyebek közt) Mária Therézia halálára készített verseivel híresedett-el, mellyeket így kezdett:

Nemzetek anyjának, kit egész Európa tsudának tart vala, kit kesereg köz 's nemes Uri sereg 's a' t.

Tovább is fenn tartotta jó hírét és Verseit utóbb két kötetben kiadta. (Az addig kijötteket már *Szatsvay Sándor* idejében a' Magyar Kurir is kiadta volt. Született Krasznán 1741-ben Nov. 4-dikén, az Attya ott Prédikátor volt). Ezen érdemes Poëta halálát Ts. Boer Sándor Ur érzékeny versekkel megsiratta.

A' következők például szolgálhatnak:

Kevesednek a' mi Nemzeti Mu'sáink,
Elhagytak bennünket régi Poétáink,
A' kiket a' halál Erdélyből kitepe,
Hellyekbe tudtomra nem igen sok lépe.
Nints *Lázár Jánosunk*, *Teleki Ádámunk*,
Sem *Arankánk*, sem *Bartsai Ábra-*
hamunk,

Nints *Kovácsnai*, nints *Sipos*, *Herepei*,
Már Gyöngyösinknek is elhunytak szemei.

Bár tsak ezen megholt nyolcz Férfiú helyett,

Már hasonló ujj nyolcz foglalhatna helyet,
Kik vidékeinken úgy elágaznának,

Hogy a' Tudományok virágozhatnának,
Hogy Hazánkunk Egén ragyogna ditsőség. —

Adja meg ezt a' nagy Mennyei Felsőség!

B é t s.

Ő Cs. K. Felsege kegyelmesen méltóztatott Fő Tisztelendő Snigurski János urat, Theologia Doktorát, Premyslei Honorarius Kanonokot, mostan itt Bétsben a' Theologiai Fakultás Dekányát 's a' Szent Barbara temploma Papját, Premyslei Görög Catholicus Püspökké kinevezni.

H í r a d á s.

A' Keszthelyi Georgikonban a' közönséges fő próbatételek e' folyó esztendőbenis Május hónap' 20-dik napján fognak tartatni, 's azokkal a' gazdaság különbözőféle ágazatainak megbirálás végett való elő terjesztései öszve kaptasoltatni. Erre nézve a' gazdaságnak baráti és jóakarói bizodalmassan megkérlettetnek, hogy azon napra magokat Keszthelyre megalázni, és mind nevendék gazdáinknak előmeneteleit megitélni, mind pedig a' gazdaságnak gyakorlását, és folytatását is a' majorban és a' mezőn, nem különben számadásainkban megvi'sgalni, és minket bétés észrevételeik, és jóvallasaik által támogatni méltóztassanak. Mivel pedig a' kedvellőknek a' nevezetesebb külföldi gabona-nemekből, mellyek itten természetnek ez idén is aratás után szívesen szolgálni kívánunk, e' végre is azon mezei látogatás alkalmatosságával az előre való jelentések tétethetnek. Költ Keszthelyen Sz. György Havának 14-dikén 1818.